

بووکەلەى مۇدېرن

دابان عەتار

سەرئىچ بەدەن، ئەو ژنەى لەو بەرەوۋە بەرەوۋرۇومان دېت، رېئىك
وەك ئىمەيە، من هېچ جىاوازيببەك نابىنم. بەلى دەيناسم، باشىشى
دەناسم! سەرئىچ بەدەن:

- دوو برۇى هىلالى.

- دوو چاوى سەوزى برىقەدار.

- دوو برژانگى درىژ.

- دوو كۆلمەى قىت.

- لووتىكى قىنج.

- خالىكى بچووكى درەوشاۋە لە سەرۋوى لاي راستى لىۋى.

- دوو لىۋى گۆشتن، لىۋى سەرەۋەى لە ھەردوۋ لايەكانىەۋە بۆ
سەرەۋە براۋە، شىۋەى خەندەيەكى ھەمىشەيى لەسەر لىۋەكانى
گىرساۋنەتەۋە، لە كاتى خەندە، يان پىكەنېندا، لەو دىۋ لىۋەكانىەۋە
ددانەكانى دەبرىقىنەۋە.

- چەناگەيەكى قىنج لەگەل قوۋلايىببەك لە كۆتايىببەكەيدا.

- لە ناۋەرپاستى رۇومەتە گۆشتنەكانىدا بە قوۋلداچوۋنىكى
سەرنجراكىش بەدى دەكرىت، لە كاتى پىكەنېندا قوۋلتر دەبن.
- بالايەكى مامناۋەند.

- ناۋقەدىكى بارىك، سمتى بەرن، لەگەل بۆشايىببەك لە نىۋان
بەشى خوارەۋەى رانەكانى بەدى دەكرىت.

بىنيوتانە لە كاتى رۆيشتندا بە لەنجەيەكى جادوۋيى ئازاى بەدەنى
دەلەرئىنئىتەۋە، بەتايىبەت سمتە قىتەكەى؟

ئىستا قۇلى لە قۇلى ئەۋ كەسە ناسراۋە كەتەيە ھەلكىشاۋە، كە
پىشتر پزىشكى جوانكارىيى ئەۋ بوۋ، پىشتر من مېردى بوۋم،
بەلام ئەۋە بۆ سى مانگ دەچىت، من لىرەم و ئاگام لىنەماۋە، پاش
خۆم چى رۇويداۋە.

ژيانىش سەيرە!

ھەرگىز رۇژىك باۋەرەم نەدەكرە بەۋ شىۋەيەم بەسەر بىت! دەبى

کاتیک لیم نزیك دهنه وه نه مناسنه وه؟! نازانم ئه و پرسیاره چی بوو به میشکدا گوزهری کرد، له کاتیکدا هیچ ههستیگم نییه. ئیستا هیچ پیوه ندییه کم به پابردوومه وه نه ماوه، تا بترسم له رووبه پروبوونه وهی ئه و دوو دهموچاوه ناحه زانه. ناحه ز؟! هاهاها ئیستا پیده که نم، وهلی هیچ دهنگیگم لیه دهرنایت! ده توانم بلیم قاقا له نیو شتیکی بیگیان! ئهری من وهک ئه وهکانی دیکه بی گیانم؟!

ئه وه کاری هه موو پوژیکمه، به زهنگی موبایل له خه و به ئاگا دیم. ژیانیکی خیرا دهست پیده کات! خیرا؟! ها، ها، ها، کاکه ئه و کاره په له ی تیدا نا کریت! ئی برام خو گوتم ئه وه پشکینه به ئامیر ده کرئ و ئامیریش مامه له نازانیت، به لکو به پیی ئه و سیستیمه کار ده کات، که بوی دانراوه و ریخراوه.

- ریخراوه؟! ها، ها، ها، کاکه ئه وه سیزدهمین ریخراوه تیدا ببه ئه ندام، ته نانهت هه ندیکیان پله به پله به رزبوومه وه، تا بوومه ته سه روکی ریخراو یان کو مه له که.

- کو مه له؟! ها، ها، ها، کاتیک ده لیم کو مه له تو ریگ بیرت بو کو بوونه وهی کو مه له که سیک له سه ر بیروکه ی هاوبه ش و کارکردن پیکه وه ده چیت.

- بیروکه ی هاوبه ش؟! هاهاهاها هاوبه ش له سه ر چی؟ کاکه من چه ندان کو مه له و حزبم گوپیووه، که زور زور له یه که وه دووربوون. بو نمونه پوژیک له پوژان له پارتیکی راستره و ئه ندام بووم، پوژیکی دی، بوومه سکرتری سه رسه ختترین پارته ی چه پره و، پوژیک به پیوه به ری یه کیک له ریخراوهکانی مافی ژنان، پوژیک نو سه ریکی سه رسه خت بووم و سه رسه ختانه له باره ی فیمینیزمه وه ده منووسی. پوژانیک له ماله وه جه لادیکی سه رشیت بووم، پوژانیکیش هومه ریکی موونه رم. به لی، له ماوه یه کی که مدا چه ندان دوخم گوپیوه.

- گوپینی چون؟ ها، ها، ها، جا له وه ساده تر هیه؟! بو نمونه وهک گوپینی:

- دوو برۆی ئەستووری تیکەل.
- دوو چاوی ڕەنگ زەردی تاریک.
- دوو برژانگی کورت.
- دوو کوولمەهی شوۆری بۆز.
- لووتیکی گەورە.
- دەموچاویکی خالخالاوی.
- دوو لیوی تەنک و دەمیکی خوار لەگەڵ کۆمەلێک ددانی خواروخیچی چلکن.
- چەناگەیهکی درێژ.
- ڕوومەتیکی چرچ.
- بالایەکی مامناوەند.
- زگیکی گەورە، سمتیکی گەورەهی داچۆراو.

بە دەم شوڤیریییەوه، وەلامی تەلهفۆنەكەم دەدایەوه «بەلێ، پێویستم بە دوو تەن چیمەنتۆ و چوارتەن قووم هەیه.»

بە خیرایی پێم بە ئیستۆپەكەدا نا، خۆم فرێدایە دەرەوه. تا گەیشتمە سەموونخانەكە، تەلهفۆنیکی دیکەم بۆ هات «كاکە باایی پینچ سەت سەموونم...»

«ئەلوو بەلێ؟ بەلێ، بەلێ، ئەمڕۆ دەبی دەستپێكەن، كاکە ئاوا نابیت!» سەموونەكەم وەرگرت و ویستم بەپەله خۆم بگەینەوه ماشینیەكەم، گویم لە دەنگێك بوو «كاکە پارەكەت!»

بە پەله باقیەكەم وەرگرتەوه و خۆم گەیانده ماشینیەكەم.

«ئەلوو باشە باش، ئیستا دیم. كاکە زۆرم پیناچیت دواي چارهگیکی دی لەكن توومە» پارووه هیلکەورپۆنەكەم لە دەمم خنی. «بەنەفرت بیت!» ئەویش تا دروستم کرد پینچ خوولەکی لیبردم. دوو سی دنووكم لە خواردنەكەدا و بەپەله خۆم گوۆری. دەبووایە بچمە ژووری نووستن و وەك عەدەتی هەمیشەبیم ماچێك لە ژنەكەم بكەم، بەیانی دلم نەهاتبوو خەبەری بكەمەوه نان و چام بۆ ئاماده بكات، بەلام درۆ دەردی سەه! نەمویرابوو هەلیبستینم، ئەو ماچەش

زیاتر لاسایکردنه وهی ژیانی ناو ئه و فیلمانه بوو، که ئه و، شهوانه له دیاری داده نیشته، تا زیاتر له و کاراکتیره دروینانه بچم، بۆ ئه وهی خۆشه ویست بچم. تا ده چومه ژووری نووستن و ماچیکم ده کرد، به لای که مه وه دوو خوله کی ده ویست، چاوی هه لده هینا «گیانه که م ئه وه ده پوویت؟» منیش ماچیکی دیکه م له نیوچه وانی ده کرد و ده مگوت «به لئی ئه زیزم تو بنوو...» ریک هاوشیوهی ئه و ئه کتیره م ده نواند، که ئه وکات ژنه که م سهیری فیلمه که ی ده کرد، ته نانه ت ئه وپه ری هه ولی خۆم ده دا به ئه کتیره ی زنجیره فیلمه که ی پیشوو نه چم و ریک به مه یان بچم. دوو خوله ک زوره! به لئیم به وه ستاکه دا پازده خوله کی دی له وی بچم، به لام هه ر ریکه که بیست خوله ک! ئه گه ر زور خیراش برۆم و سه رکیشانه ش لیخوړم. ده ی ئه مړۆ ماچه که ناکه م دره نگه با زیاتر دوا نه که وم.

«ئه لوو؟ ئه ها... با با له بیرمه (ته بعه ن درۆم ده کرد له بیرم نه بوو) کاتژمیر سی له وی ده بم (دیسانیش درۆم ده کرد، چونکه خۆم تا کاتژمیر سی له کاربووم)»

«ئه لوو؟ گیانه که م تو چۆنیت؟ ده چینه لای پزیشکی جوانکاریه که ت؟ با بیرم مابوو (دیسان درۆم ده کرد و له بیرم نه مابوو)، به لام ژوانیکی زور گرینگم هاتوو ته پیش، ئه مجاره ناتوانم له گه لت بییم.»

ئه وکات هه ستم به وه نه کرد، به و قسانه ی من چ خۆشییه ک له دلی گه راوه، به لام ئیستا، که ده بیینم قۆلی له قۆلی پزیشکی جوانکاریه که ی هه لکیشاوه و قاقا لیده دات، باش هه ست به و هه سته ی ده که م. گوتی «ئاخر گیانه که م پیمخۆشه له گه لم بییت (ئیستا کاتیک وا ده بیینم قۆل له ناو قۆل... ده توانم بلیم درۆ دهردی سه ی! ئه ک له قورپت نیم) ئه ری ئه وه من تووره م؟!» سهیره! ته نانه ت سی سال ده بییت بۆ یه کچرکه ش تووره نه بووم، ئه دی ئیستا ئه و قسانه چین، له ده مه وه دینه دهری؟ ئه دی ئه و قسانه نیشانه ی تووره یی نین؟

«ئه لوو؟ له کن پزیشکی؟ ئه مجاره کۆلمه ت به رزده کاته وه؟ ئه دی بۆ به منت نه گوت له گه لت بییم؟ ئی ده بتیرسیبا به لکو پیمکرا با.»

- دەرگه کهم کردهوه ژنیک لهو دیو دەرگه کهوه خندهیه کی بو کردم، جاریکی دی سهیری ژمارهی خانووه که مانم کردهوه، خوی بوو، خانووه کهی خومان بوو، به لآم ئهو ژنه کییه وا به جلی مالئوه دەرگه کهی لیکرده مه وه؟! ده بی تووشی بیرچوونه وه نه بووبم و مالی ئیمه ژماره یه کی دی نه بیته؟ ئهو خاتوونه لهو دیوو دەرگه کهوه بزه یه کی کرد و گوتی «سوپرایزا!» برژانگه کانی به خیرایی به یه کدا ددان و چاوه کانی بو سه ره وه بردبوو، ده می بچوو ککرده بووه و لیوانی خر کردبوون. دهنگه کهی ناسراو بوو، به لآم رووخساری نه خیر. به خومم گوت «ده شی من تووشی بیرچوونه وه بووبم و ئهو رووخساره نه ناسمه وه، ئه گهرنا دهنگه که هی ژنه که مه!» «ده بوایه باوه شیک به و ژنه دا بکه م، واته باوه شیک به و ژنه نه ناسراوه ی پیشتر ژنم بوو! پیشتر ژنم بوو!»

- پیش ئه وه ی رووداوه ی ئهو شه وه م به سه ردا بیته، ئهو ژنه ی ئه و به ره وه ژنی من بوو. ژیانیکی پر له چه قه چه ق و ده مه قالیمان هه بوو، ژیان؟!

ها، ها، ها، کوره ژیانی چی؟ ئه وه نده سه رقال بووم، چما ده مزانی ژیان چیه؟ ئه سلهن روژیکیش کاتم نه بوو بو ئه وه ی بیر له وه بکه مه وه، روژیک؟

ها، ها، ها، روژیک له روژان ژیام، به لآم چ ژیانیک؟! سه رقالیه کی له راده به ده ر! وه ک ئامیرییک له به یانی زووه وه له مال دهرده چووم، تا درهنگانی شه و له کاربووم، له کار ده هاتمه وه، ده بووایه خه ریکی رو لگیران بم، تا خوم وه ک که سیکی به خته وه ر و سه رکه وتوو پیشان بده م، ده بوو وه ک ئه کته ری فیلمه نوییه کان بکه م. سه ره تا له ریگه له بیرم نه چیت گولیک بکریم، گوله که له پشتی خوم بشارمه وه و له دهرگه بده م. دوا ی ئه وه ی دهرگه که ده کریته وه، گوله که رابگریم و بلیم «ئهی جوانترین خانمی دنیا، ئه م گوله بو تو ی گول، هه رچه نده له ئاستت شه رمه زاره، جا فیلمی ئهو رووداوه م بو تان نه گنیرایه وه. له بهر دووباره بوونه وه ی ئهو کاره م، وای لیها تبوو، وه ک پرؤگرامیکی خوکارانه ئه نجامم ددا، باوه ریم و ابوو ئهو سه رده مه ی من تییدا بووم، هه مووان خوکارانه و روژانه

قهوانه‌کانی دوینی و پیژی، سالیگ و دووسال پیشتریان دهجوویه‌وه،
منیش هه‌روابووم، پوژیکیان به‌بی ئه‌وه‌ی بزائم کی له‌و دیوی
ده‌رگه‌که‌وه وه‌ستاوه، گوله‌که‌م پراگرت و قهوانه‌کونه‌که‌م لیدایه‌وه
«ئه‌ی جوانترین خانمی دنیا ئه‌و گوله‌ جوانه‌ بو‌توی گول.»
ده‌نگیک، که له‌ ده‌نگی خه‌سووم ده‌چوو گوتی «فه‌رموو!»

منیش ئاره‌قه‌یه‌کی ساردم له‌ ته‌ویلم س‌ری، هه‌رچه‌نده هه‌ستیکی
غروورانه‌ ناخی ته‌نیبووم، که پیشانی خه‌سووم دابوو، چه‌نده
پیاویکی باشم. کاتیگ به‌ به‌رده‌میدا تیپه‌ریم، هه‌ساده‌تیگم له‌
چاویدا خوینده‌وه، له‌ جیی خو‌شحالی دوا‌ی ئه‌و رووداوه‌ خه‌سووم
چوو‌بووه‌وه ماله‌وه و له‌گه‌ل خه‌زوورم بو‌بووه‌وه ده‌مه‌قالییان،
له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌ ته‌نزیکه‌وه پیی گوتبوو «ئه‌گه‌ر نازانی بروانه
جیرانی! بیینه‌ زاوایه‌که‌ت چی بو‌کچه‌که‌ت ده‌کات و لیوه‌ی فی‌ربه،
ئه‌وه چه‌ند ساله‌ له‌کن تومه‌ و جاریک شتیکی وام لی‌ت نه‌بینیوه!»
ئه‌و قسانه‌ ده‌بنه‌ سه‌ره‌تای شه‌ریکی گه‌وره‌ به‌ جو‌ریک زوری
نامینیت بگاته‌ جیابوونه‌وه، تا ژنه‌که‌م پی‌را‌ده‌گات و تیی ده‌گه‌یه‌نیت،
منیش ئه‌و فریشته‌یه‌ نیم، که ئه‌و تیگیه‌یوه‌!

ئه‌وه من س‌ی مانگه‌ له‌ پشتی ئه‌و جامخانه‌وه‌م و به‌و هیوایه
هاتمه‌ ئه‌م شاره‌، تا خو‌م له‌ چاوی ئه‌وان بدزمه‌وه، به‌لام ئه‌وه‌تا
ئیس‌تا له‌و به‌ره‌وه‌ به‌ره‌و رووم دین، تا نزیکت‌ریش ده‌بنه‌وه، زیاتر
سه‌رنجم لیده‌ده‌ن! له‌وانه‌یه‌ میان ناسییته‌وه، هه‌رچه‌نده ئیس‌تا
شیوه‌م هه‌ندیگ گو‌راوه، به‌لام به‌وجوره‌ش نییه‌ نه‌ناسریمه‌وه!
- شه‌ویگ ژنه‌که‌م و منداله‌کان له‌ مال نه‌بوون، بردبوونمه‌وه مالی
خه‌زوورم. له‌ شیرینی خه‌ودا به‌ کو‌که‌ کو‌ک خه‌به‌رم بووه‌وه،
هه‌ناسه‌م به‌ره‌به‌ره‌ ته‌نگ ده‌بوو. هی‌لنجیکم دا، ویستم بر‌شیمه‌وه،
ده‌ستم به‌ ده‌مه‌وه‌ گرت و خو‌م گه‌یاند هه‌ستشوره‌که. ئه‌وه‌نده
ر‌شامه‌وه شیریی به‌رداکم هه‌لینایه‌وه. ده‌مم شو‌وش‌ت، ئاویگم به‌
ده‌موچاومدا کرد، زور سه‌یربوو! هی‌چ هه‌ستم به‌ ئاوه‌که‌ نه‌کرد،
دوو‌باره شه‌په‌ ئاویکی دیم به‌ ده‌موچاومدا کرده‌وه، به‌مه‌ زیاتر
سه‌رم سوورما، چونکه‌ هی‌چ هه‌ستم به‌مه‌شیان نه‌کرد! سه‌رم هه‌ل‌بری
و ته‌ماشای ئاوینه‌که‌ی به‌رانبه‌رم کرد، چیم بینی؟ ده‌موچاویکی

ڀرنگ بيڄي له شيڻوهي ٻووکه له کاني دووکاني جلو به رگ.
 ڀاڇله کيم! ڀووداويکي کون هاته وه بيرم «له گهل دايکمد ا چووينه
 دووکانيکي جلو به رگ فرڻوشتن. دايکم له بهر سه رقالي له گهل کابراي
 دووکاندار ئاگاي له من نه ما، منيش منداليکي بزوز بووم، به
 ناو دووکانه که دا ده هاتم و ده چووم، ده ستکاري شته کانيم ده کرد.
 کومه ليک ٻووکه له له به ردهم جامخانه ي دووکانه که به پريزيه که وه
 دانرابوون، هر يه که يان جليکيان له بهر کرابوو، خوم گه يانده
 ٻووکه له کان، يه که يه ک لييان راده مام و ده ستم بؤ جلو به رگه کانين
 ده برد. گه يشتمه کوتا ٻووکه له، ده ستم بؤ زنجيري پانتوله که ي
 برد، ٻووکه له که تووند ده ستي گرتم. هاواريمک ليته رزبووه وه. گويم
 له ٻووکه له که بوو ده يگوت «ئارام به! ئارام به!» نه مويرا سه يري
 بکه م، ٻووکه له که له باوه شي کردم و به ردهوام بوو «ئارام به!
 ئارام به!» منيش هه ولم ددا خوم له ده ستي رزگار بکه م، تاوه کو
 بوورامه وه، دواي ئه و ڀووداوه تووشي نه خوشييه ک بووم، نزیکه ي
 مانگيک له جيڻا که وتم.

ده ستم له ده موچاوم دا، هيچ هه ستيکم پينه کرد. تاسابووم!
 قه ميسه که م ډاکنه، زگيشم هه مان گوران ي به سه ردا هاتبوو. به
 ته واري تاسابووم، ويستم بگريم، به لام هه ستم به هيچ فرميسکيک
 نه کرد! دوو زلله م له خوم دا، گوتم «نه خير ئه مه خونه و راستي
 نييه» به لام چه ندي هه ولم دا، به ئاگا نه هاتم وه! سه رم به ديواردا
 کيشا، مستم له خوم دا، هاوارم کرد، به لام بيسوود بوو. هه ستم
 کرد تازه کارله کارترازاوه و ئه و ڀووداوه ش خه ون نييه.

که وتمه نيو دل ڀراوڪي و ڀراپييه کي زوره وه. ڀرسياره کان هرووژميان
 بؤ هيٺام. ده بي ژنه که م و منداله کان هه ستيان چون بيت، کاتيک
 دينه وه و من به م ډوخه وه ده بينن؟ ئايا کاردانه ويان چون ده بيت؟
 چاوه کانم هه لده گلؤفت، به لکو ئه مه خه ويک بيت و به ئاگا بيم، به لام
 ئه مه ڀووي نه دا. ويستم بخه وم، به لکو سه ي، که به ئاگا هاتم
 ئه و کابووسه به ري دابم، به لام نه خه وم ليکه وت و نه ئه وه ش
 کابووسيک بوو، به لکو ئه وه راستي بوو. بيروکه يه ک به ميتشکمد
 گوزه ري کرد. هه لسام چاڪيٽ و پانتونيمک له بهر کرد. سواري

ماشینه که م بووم و خوّم گه یانده ئەم شاره، خوّم گه یانده ئیره بهردهم ئەم دووکانه، دهموچاوی خوّم هه لپیچابوو، تا کهس ههست به و دۆخه م نه کات. خوّم له م بووکه لانه ی چوارده ورم نزیکرده وه و له گه ل ئەواندا لیره وهستام. پیویست ناکات باس له وه بکه م چۆن کابرا کاتیک سه رهتا سه یری منی کرد، سه رسامانه له دیارم ئەبله ق بووبوو، سه یری به وه هات چۆن له نیو بووکه له کانی، بووکه له یه ک زیادی کردوو! ئیستا وا ژنه که م زۆر له من نزیک بووه ته وه. له به رانه رم وه ستاو و له گه ل پزیشکه که دا سه رسامانه لیم ده روان. له گه ل یه ک چهنده قسه یه ک ده که ن و ئاماژه به من ده دن، منیش هه ست به گه رمایه تییه ک ده که م له ناوه راستی سنگم په خش ده بیته! کوکه یه ک ده که م هه ست به ئازاری قورگم ده که م... وا چاوم لیه ژنه که م له ویدیوی جامه که وه هاوار ده کات، ئاماژه بو من ده کات، پزیشک توند شانەکانی ده گری و رایده وه شیئیت، به لام ژنه که م له هوشخوی ده چیت! منیش ده ستیک به دهموچاومدا ده هینم، «زۆر سه یره هه ست به پیستم ده که م!»
